18/10/2018

Μητρ. Γερμανίας: Θλίψη για την απόφαση της Μόσχας

/ Επικαιρότητα / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

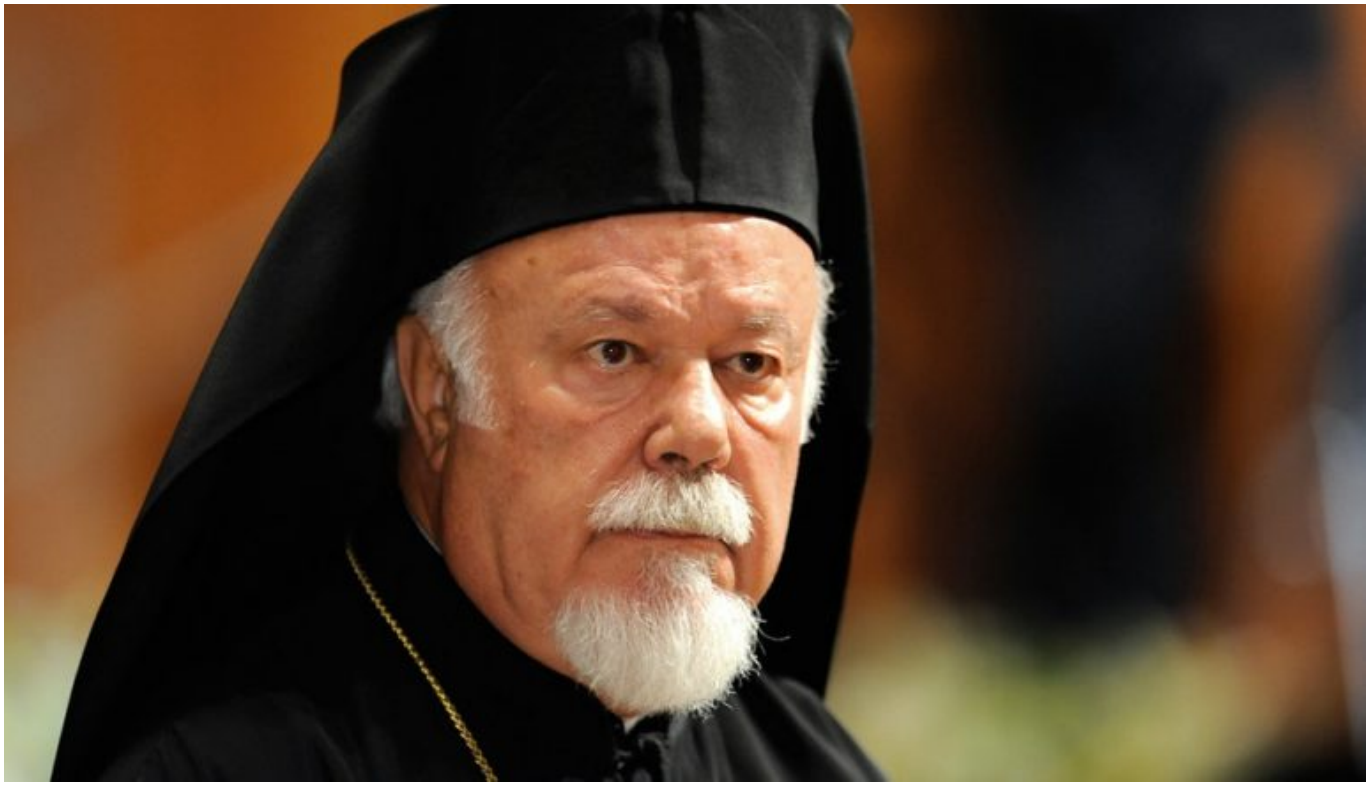

Την απογοήτευσή του για τη απόφαση του Πατριαρχείου της Μόσχας να διακόψει την ευχαριστιακή κοινωνία με το Οικουμενικό Πατριαρχείο, εξέφρασε με ανακοίνωσή του ο Μητροπολίτης Γερμανίας κ.κ. Αυγουστίνος, Έξαρχος Κεντρώας Ευρώπης.

Ο κ. Αυγουστίνος εξέφρασε παράλληλα, την ελπίδα ότι παρά τις παραινέσεις της Μόσχας, οι καλές σχέσεις μεταξύ των πιστών και των ιερέων της Γερμανίας, όπου συνυπάρχουν και τα δύο Πατριαρχεία (σ.σ. Οικουμενικό και Μόσχας) θα διατηρηθούν.

Η επίσημη ανακοίνωση

Μὲ ἀπογοήτευση καὶ λύπη πληροφορήθηκα τὴν χθεσινὴ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, νὰ διακόψει τὴν εὐχαριστιακὴ κοινωνία μὲ τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, Μητροπολίτης τοῦ ὁποίου εἶμαι στὴ Γερμανία. Ὕστερα ἀπὸ τὶς δηλώσεις τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ ἐπικεφαλῆς τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν Ὑποθέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, Μητροπολίτου Βολοκολάμσκ

Ἱλαρίωνος, ἡ ἀπόφαση αὐτὴ ἦταν ἀναμενόμενη. Κατὰ βάσιν πρόκειται γιὰ μιὰ διεύρυνση τῆς ἀπὸ 14ης Σεπτεμβρίου 2018 ἀποφάσεως τῆς Μόσχας, νὰ ἀπαγορεύσει νὰ συλλειτουργοῦν Ἐπίσκοποι τῶν Πατριαρχείων μας, ἡ ὁποία ἐπεκτείνεται τώρα στοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς λαϊκούς. Ὅπως τότε, τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ τώρα: ἡ νέα ἀπόφαση ἔχει συνέπειες εἰδικὰ γιὰ τὶς ἐνορίες τῆς λεγόμενης διασπορᾶς, ὅπου συνυπάρχουν τὰ δύο Πατριαρχεῖα, ὅπως παραδείγματος χάριν καὶ στὴ Γερμανία.

Οἱ πολλὲς καὶ καλὲς ἐμπειρίες ποὺ εἴχαμε μὲ τὶς ἁρμονικὲς σχέσεις τῶν ὀρθοδόξων ἐνοριῶν καὶ ἐπισκοπῶν μας ἐδῶ στὴ Γερμανία – εἰδικὰ μετὰ τὴν ἄρση τοῦ ἐνδορωσσικοῦ σχίσματος ἀνάμεσα στὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας καὶ τὴν Ὑπερόρια Ρωσσικὴ Ἐκκλησία (2007) καὶ τὴν ἵδρυση τῆς Ὀρθοδόξου Ἐπισκοπικῆς Συνελεύσεως Γερμανίας – μὲ κάνουν, ὡστόσο, νὰ ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ὑπάρξει μιὰ οὐσιαστικὴ χειροτέρευση τῆς καλῆς γειτονίας τῶν ὀρθοδόξων πιστῶν, τῶν ἱερέων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπισκόπων τῆς Γερμανίας. Παρόμοιες καταστάσεις ζήσαμε καὶ στὸ παρελθόν, ὅπως γιὰ παράδειγμα πρὶν ἀπὸ τὸ 2007. Παρόμοιες διενέξεις ὑπάρχουν καὶ σήμερα μεταξὺ τῶν Πατριαρχείων Ἀντιοχείας καὶ Ἱεροσολύμων, οἱ ὁποῖες δὲν ἔχουν εὐρύτερες συνέπειες, ἔτσι ὥστε νὰ μὴ σκέφτομαι τὸ μέλλον μὲ ἀπαισιοδοξία.

Ὅσον ἀφορᾶ στὴν Οὐκρανία, ὅλοι οἱ Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἔχουν τὴν ἴδια ἀγωνία καὶ φροντίδα: πῶς θὰ ἐπιτευχθεῖ ἡ ἄρση τῶν ἐκκλησιαστικῶν διαιρέσεων μὲ ἐκκλησιαστικό, δηλαδὴ ὄχι πολιτικό, τρόπο. Αὐτὸ πρέπει νὰ συμβεῖ χωρὶς βία καὶ ἀποτελεσματικά. Αὐτή, ἄλλωστε, εἶναι ἡ ἀναμφισβήτητη καὶ ἀμετάκλητη πρόθεση τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως, τὸ ὁποῖο ὡς Μητέρα Ἐκκλησία ἔχει τὸ δικαίωμα καί, ὅπως προσωπικὰ πιστεύω, καὶ τὸ καθῆκον νὰ χορηγήσει τὴν αὐτοκεφαλία στὴ θυγατέρα της Οὐκρανία, ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε ἐν τῷ μεταξὺ πὼς ἔχει ἐνηλικιωθεῖ. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ πρεσβύτερη θυγατέρα, ἡ Μόσχα, δὲν τὸ κατανοεῖ αὐτό, εἶναι λυπηρό.